

[Indenrigs- og boligministeren.]

opfattelse, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og det ærede medlem hr. Rager gav udtryk for, at det er ikke muligt at opnå enighed om et sådant fællesorgan. Jeg kan egentlig ikke forstå, hvorfor man ikke kan henvise kommunerne i hovedstadsområdet til at begynde et frivilligt samarbejde.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup var ikke tilfreds med mit forslag om en hovedstadskonference. Ja, men er købstadforeningen, som er et på fuldstændig frivillig basis skabt organ, ikke en stor vinding for samarbejdet mellem købstæderne og for løsningen af købstadkommunale opgaver? Er sognerådsforeningerne ikke et mægtigt virkemiddel til støtte for det enkelte sogns arbejde? Er amtsrådsforeningerne ikke det samme? Hvad skulle der være i vejen for, at en hovedstadskonference løser opgaverne for de kommuner, der ligger omkring København og for så vidt er født af København, på frivillig basis både overfor statsmagten, overfor lánemarkedet og i en lang række forhold, som købstadforeningen løser dem for købstædernes og sognerådsforeningerne for sognerådernes vedkommende? Jeg føler mig sikker på, at der her er en tanke, som det vil være nyttigt at få fremmet.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup talte om, at dette var ikke nogen Gentoftesordning, for der var to afgørende mangler: der var ikke noget forslag om overgang til rateskala, og der var ikke noget forslag om udligning. Jeg vil gerne gøre det ærede medlem opmærksom på, at Gentofte fik i 1934 de rettigheder, Gentoftene har i dag, og som er foreslået for en række kommuner i dette lovforslag. Først i 1937 kom udligningen mellem København, Frederiksberg og Gentofte; i udligningsloven fastlagde man en overgang til rateprincippet for Gentofte, som først var endeligt gennemført 8 år efter. Man kan altså udmærket vel tænke sig, at ordet Gentoftes-status netop dækker det, her er foreslået, nemlig den stilling, Gentoftene havde i forhold til amtet og i forhold til de andre kommuner, da denne status opnåedes i 1934. Livet standser jo ikke ved 1952, og udviklingen vil sikkert føre med sig, at der kommer problemer, som gør, at Gentoftes-statusen er en status, der stadig er underkastet visse omskiftelser. Det er netop også denne mulighed for, at omskiftelserne kan finde sted, som jeg søger at tage i betragtning ved det forslag, der foreligger her.

Det ærede medlem hr. Helge Madsen sagde, at Gentoftes-status kunne betyde for-

øgede udgifter. Det, at en kommune får denne status, vil næppe betyde forøgede udgifter; det, der betyder forøgede udgifter, er, at kommunen har nået en vis størrelse og derfor har et større behov, der skal tilfredsstilles, og dermed en større administration. Ja, det er altsammen under udvikling, og jeg er meget glad over den venlige modtagelse, dette lovforslag har fået, og jeg indrømmer, at det er en stiltfærdig bevægelse videre fremad fra den stiltand, hvori vi i så mange henseender har stået.

Det ærede medlem hr. Fuglsang ønskede, at der i højere grad skulle være plan i arbejdet, og det ærede medlem hr. Helge Madsen efterlyste målet for en etapevis udvikling. For mig er det i denne sag mindre målet, der er det afgørende, end det er metoden. Jeg er — med det samme, vi er ved de politiske bekendelser — af den opfattelse, at det, som er det lykkeligste for et samfund, også for et samfund af kommuner, er, at kommuner eller kommunesamfundet vokser lige så naturligt som grenen på træet og kvisten på grenen. Solen skinner på træet, og det vandes af de skyer, der driver over det; væksten bestemmes af de klimavilkår, som nu engang foreligger. Jeg synes, vi igennem den fremgangsmåde hidtil har løst nogle af problemerne, og jeg kan ikke se, hvorfor de ikke også fremover skulle kunne løses ad den vej.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg vil gerne i anledning af ministerens udtalelser om amtsbeskatningen i Københavns amt og omegnskommunernes stilling med hensyn til amtsbeskatningen som fremdeles hørende under amtet, sige, at jeg tror ikke, spørgsmålet kan ordnes isoleret for Københavns amts vedkommende. Spørgsmålet om beskatningen til amtet for disse kommuners vedkommende, om erhvervsbeskatningen og om udligningen i forhold til København, tror jeg kun kan løses tilfredsstillende i forbindelse med en samlet skattereform for hele landet, og det, man vil gennemføre forud, vil meget let komme til at stå i vejen for en fremtidig generel og rationel ordning. Derfor har jeg ikke megen tro på, at der kan opnås noget særligt, før den store skattereform kommer. Hvis ministeren har noget at stille op som grundlag for drøftelsen i udvalget, vil jeg gerne se på det, men jeg vil understrege, hvad jeg sagde, da jeg første gang havde ordet, at en rationel løsning af disse spørgsmål vil ikke være mulig, før